

Basunen

For om
basunen
lager en
uklar lyd,
hvem vil
da gjøre
seg klar
til strid?

1. Kor. 14, 8

2. årg.

2001

Nr. 1

Ydmykhet

Vi trenger alle nåde fra Gud. Av oss selv, etter naturen, er vi fremmede og fiender, fra den første tid vårt sinnelag vendes mot det onde. Det ligger nær til, alt som ganske liten, å begynne å lyve, ta hevn, krangle og sloss, komme med onde ord og dårlig snakk osv.

”Gud står de stolte imot, men de ydmyke gir han nåde.” 1. Pet. 5,5. Ydmykhet er å erkjenne at vi er små og hjelpeløse i oss selv og samtidig ha tro på Guds makt og nåde til å frelse oss og hjelpe oss inn i et liv etter hans behag. Ved å innse og erkjenne vår hjelpeløse tilstand, faller det lett å komme bort fra stolthet og overmot.

Som barn og unge ligger det nær til å være den som mener seg å vite og klare alt så godt. Mange kommer langt ved tro på egne krefter, på egen fortrefelighet. De lykkes kanskje i skole og arbeid og har evner og ferdigheter f. eks. innen musikk eller idrett. Men det er lett å glemme at man intet har, som man ikke har fått. Og når man er sammen med andre, er det lett å glemme at andre kanskje har mange års erfaring og innsikt, på et felt der man mener seg å vite og kunne alt så godt.

Ydmykhet innebærer ikke å miste troen på sine muligheter. Men det er å regne med Gud – ikke sin egen kraft og evne. Vi kan regne

med Gud, og takke ham hvis det lykkes i skole og arbeid. Vi kan be om hans nåde, over både oss selv og andre, og glede oss over det som lykkes også for vår neste. Ydmykhet søker ikke sin egen ære, men gir Gud æren og sier ham takk for alle ting.

Ydmykhet gjør oss velbehagelige for Gud og for vår neste. Ydmykhet gjør oss milde og barmhjertige, så vi kan bære over med andres feil og mangler – fordi vi erkjenner våre egne mangler, og takker Gud for hans barmhjertighet mot oss selv. Selv om vi skulle synes at det lykkes for oss, så er det nok både det ene og det andre som skulle vært mer fullkomment og hellig ved vår ferd, i tanke, tale og gjerning. Ved å kjenne og erkjenne vår fattigdom, tiltar ydmykheten, og dess mer kan vi få nåde.

Paulus visste at når han var skrøpelig, da var han sterk. Derfor var han vel til mote i skrøpelighet. Motløshet og forsakthet hører med til falsk ydmykhet. Da glemmer man å regne med Gud. Sann ydmykhet gir fremtid og håp. Det er veien til Guds nåde, så vi kan likedannes med Jesu bilde og bli en avglans av Guds vesen. Tenk å få nåde til det!

Rolf Myrland
STAVANGER

Elsk ikke verden!

”Elsk ikke verden eller de ting som er i verden. Hvis noen elsker verden, er Faderens kjærlighet ikke i ham.” 1. Joh. 2,15. Denne formaning er høyaktuell, ja kanskje som aldri før.

Hvem er det som ikke på noen måte henger ved de ting som er i verden? Det er nok ganske få.

Jeg har merket at dette stikker langt dypere enn man i farten tenker seg. Vi kan nok hevde at det å elske verden og det som hører den til er ganske tydelig og åpenbart, men la oss ransake oss selv om vi virkelig er løst fra verden.

Beviset på om du elsker verden, må være om du tar vare på den eller ei. Hvordan reagerer du, når dine jordiske eiendeler eller ære blir ødelagt? Hør hvordan Jesu innstilling var: ”Men Jeg sier dere: Stå ikke imot et ondt menneske! Men den som slår deg på det høyre kinnet, ham skal du også vende det andre til. Og den som vil saksøke deg og ta fra deg kjortelen din, ham skal du la få kappen din også.” Mat. 5,39-40. (dansk ov.)

En del av vårt arbeide, som Jesu Kristi disipler, er å bli løst fra jorden og det som hører den til. Det er en frydefull stilling å komme til, når du ikke lenger tar var på det forgiengelige.

Paulus hadde samme innstilling. ”Men dette sier jeg, brødre, tiden er kort, slik at fra nå av må de som har hustru, være som om de ikke hadde noen. De som gråter, må være som de som ikke gråter, de som gleder seg, som de som ikke gleder seg, de som kjøper, som om de ikke eide noe, og de som benytter seg av denne verden, som de som ikke utnytter den. For denne verdens skikkelse forgår.” 1. Kor. 7, 29-31.

Vi ser tydelig at vårt liv i denne verden skal være som om vi ikke hørte til her. Enhver må avgjøre med seg selv inn for Guds ansikt, hvor mye av denne verden man behøver for livet i Gud. I alle tilfeller gjelder det om å samle minst mulig eiendeler.

Denne formaning lyder også til deg bror og søster, som planlegger karriere i denne verden.

Prøv dine planer inn for Gud, og tenk etter om de har Hans velbehag.

Gud hjelpe oss alle å slippe så mye som mulig her, for å henge fast ved Herren. Om du som leser dette merker at du i noe elsker denne verden, så be inderlig til Gud om å bli løst, så du med hele ditt sinn kan tjene Ham.

Er det tungt for deg å oppgi denne verden, så kan du vite at den byrde Jesus vil gi deg er lett og siden vil bringe en evig herlighet. Det er i sannhet noe å strekke seg ut etter. Takk og lov og pris!

Aron Schytt
KØBENHAVN

Herren frir oss ut

”Jeg ventet, ja, ventet på Herren. Da bøyde han seg til meg og hørte mitt rop. Han dro meg opp av fordervelsens grav, av den dype gjørmen. Han satte mine føtter på en klippe, og han gjorde mine trinn faste. Han la en ny sang i min munn, en lovsang for vår Gud.” Salme 40, 2-4.

Å vente på Herren er det samme som å høre etter hva han har å si oss, og ta oss tid til det. Det kan skje ved at vi leser hans ord, eller ved at vi blir stille for hans ånd. Når vi lytter, taler Gud og når vi lyder, handler Gud.

”Han dro meg opp av fordervelsens grav, av den dype gjørmen,” står det. Det er nett-opp det som skjer når vi roper til Gud. Herren drar oss opp av det vi sitter fast i, men det betyr ikke at vi har det bare enkelt. I Salme 32 står det at ”den ugudelige får mange lidelser, men den som stoler på Herren, omslutes av miskunn” Og i salme 34 står det at ”de rettferdige roper og Herren hører, av alle deres trengsler utfrir han dem.” Det er forskjellen! Mens den ugudelige blir i sine piner og plager, utfrir Herren den troende av de vanskeligheter som møter ham.

Så kommer det neste:” Han satte mine føtter på en klippe.” Jesus er denne klippen som

Gud har satt oss på, og når vi gir oss helt til Ham blir vi stående der. Det blir slik for oss at hva som enn skjer, så står vi faste i troen.

”Han gjorde mine trinn faste.” Vi som er troende trenger ikke å famle rundt i blinde, for Gud har lovet å lede oss og gjøre våre trinn faste. Han vil vise oss den vei vi skal vandre.

Til slutt står det at ”han la en ny sang i min munn, en lovsang for vår Gud.” Når vi får lov til å legge vårt liv i Guds hender og han får lede oss, begynner vi å se litt av den herligheten vi skal få oppleve i himmelen, og vi får denne nye sangen i vår munn. Det er ikke lenger en klagesang, men en lovsang til Gud.

Jeg takker Gud for at han vil fri meg ut av trengslene, når jeg bare venter på ham. Jeg blir fylt med takknemlighet og kan ikke annet enn å lovprise ham!

Maria Skarstein
EVJE

Troens skjold og Åndens sverd

I Salme 144, 1 skriver David: ”Lovet være Herren, min Klippe, som lærer mine hender opp til strid og mine fingrer til krig.” Det er en bønn som jeg ofte har bedt i mitt hjerte, - for tenk å få så oppvode sanser i troens strid, at jeg blir i stand til **alltid** å vinne den seier som er gitt meg i troen på Kristus!

”For alt det som er født av Gud, seirer over verden. Og dette er den seier som har seiret over verden, vår tro.” 1. Joh. 5, 4. For den som har kjempet og stridt og allikevel hatt nederlag, er det en stor trøst å forstå at seieren ikke ligger i en knyttet neve eller en anstrengt vilje, men i troen på Jesus Kristus!

For meg ble livet nytt! Jeg fikk et helt nytt utgangspunkt: ”...at Kristus må bo ved troen i deres hjerter”, ”...som alltid fører dere i seierstog,.....og overalt åpenbarer kunnskapen om Ham som en liflig duft!” Ef. 3, 17 og 2.

Kor. 2, 14. Ja, er det da ikke det som er vår lengsel!

Noe så dyrebart som det, i troen, alltid å la Kristus føre oss i seierstog, kan vi ikke forvente å ha, uten at noen vil søke å rive det fra oss. Først og fremst gjelder dette Satan og hele ondskapens åndehær. Men også mennesker, kan i sin villfarelse, søke å overbevise oss om, at en slik seier er ganske umulig å oppnå. Må Gud hjelpe oss til å stå fast! Her må vi ved Guds nåde **lære** å bruke troens skjold og Åndens sverd, som er Hans ord. Ef. 6, 16-17.

Om troens skjold står det, at vi med det kan slukke alle Den ondes glødende piler. Vers 16. For meg har det vært så godt å tenke på, at troens skjold er Jesu Kristi blod. Ved det vant vi en evig forløsning. Ef. 1, 7. I den gamle pakt fungerte lammets blod også som et skjold. Det var slik den første påske ble innstiftet. Israelittene var i treldom i Egypt, da Gud sa til Moses at hver familie skulle slakte et feilfritt lam og stryke blodet derfra på husets dørstolper, 2. Mos. 12 - for denne natt ville Gud la en engel dra forbi og slå i hjel alle første fødte i Egypt. ”Men for dere skal blodet på husene, hvor dere er, tjene som et tegn, og jeg vil se blodet og gå dere forbi; **intet ødeleggende skal ramme dere..!**” 2. Mos. 12, 13 (dansk ov.). Slik er også Jesu Kristi blod for oss, et vern og skjold mot alt ondt!

Ved Guds nåde har vi ikke bare fått troens skjold, men også Åndens sverd! Ved Åndens hjelp kan jeg lære å bruke de rette Guds ord til rette tid. Det gjelder både i mitt eget liv og i samværet med andre. Om de hellige i Åp. 12, 11 står det, at de har seiret over ham på grunn av Lammets blod og deres vitnesbyrds ord; og de hadde ikke deres liv for kjært til å gå i døden! Jeg må prise Gud for, at jeg på tross av min skropelighet, kan ha dette salige håp, å være blant dem!

Dinah Schytt
KØBENHAVN

Fredens mann har en fremtid

Vi skal ha fred med Gud og vi skal jage etter fred med alle mennesker!

Fredens Gud

”Fred etterlater Jeg dere, Min fred gir Jeg dere. Ikke som verden gir, gir Jeg dere...” Joh. 14, 27

Gud har en fred som er fundamentalt annerledes enn verdens ”fred”. Vi kan nok forstå verdens ”fred”. Guds fred overgår all forstand.-

”Freden” i verden er forbigående og varer bare så lenge partene ser seg tjent med den. Guds fred er evig og uforanderlig. Han bor i et rike som ikke kan rystes.

Når vi snakker om ”fred” i verden og blant de verdslige, kan vi alltid med trygghet sette det i hermetegn. Herren Gud sier nemlig selv i Jesaja 48, 22: ”Det er ingen fred for de ugudelige.” Så mye gir Gud for ”freden” i verden.-

Paulus siterer Jesaja når han skriver til romerne om menneskene: ”Og fredens vei har de ikke kjent.” Årsaksforholdet kommer godt frem i fortsettelsen: ”Det er ingen gudsfrykt for deres øyne.” Rom. 3, 17-18.

Gud er ikke uordens eller forvirringens Gud, men fredens Gud. Gud har tanker om fred for hvert menneske. Derfor sendte han:

Fredsyrsten (Jes. 9,6)

Jesus kalles Fredsyrsten fordi han er det. Han levde alltid i Åndens sinnelag, som er liv og fred. Rom. 8,7.

Guds utfordring var klar fra den første tid: ”Om du bare hadde lyttet til Mine bud! Da skulle fred du hatt som floden, og din rettferdighet skulle bli som bølgene på havet. Da skulle din ætt bli som sanden, de som kommer fra ditt liv skulle bli som sandkornene. Hans navn skulle ikke bli utslettet eller strøket ut for Mitt åsyn.” Jesaja 48, 18-19.

Jesus gikk inn i denne profeti, og vant seg et navn som er høyere enn hvert navn som nevnes!

Fred med Gud

”Da vi altså er blitt rettferdiggjort av tro, har vi fred med Gud ved vår Herre Jesus Kristus.” Rom. 5, 1. De som altså griper en tro på Jesus Kristus som Herre og Forsoner i sitt liv, får fred med Gud. ”For Han Selv er vår fred”, står det i Ef. 2, 14. Vi som var uten fred, har nå ved Kristi blod, fått fred med Fredens Gud.

Det stod videre i Rom. 5: ”Ved Ham har vi også ved troen fått adgang til denne nåde som vi står i, og vi roser oss ved håp om Guds herlighet.” Og: ”Guds kjærlighet er blitt tust i våre hjerter ved Den Hellige Ånd, som ble gitt oss.”

Skape fred

Når nå Den Hellige Ånd starter med å legge Guds lover i våre sinn og skrive dem i våre hjerter, åpenbarer han flere av sine fredstanke med oss! Nå skal Kristi fred råde i hjertene våre og stråle ut fra oss!

Vi så at Jesus vant sin fred ved alltid å leve i Guds vilje. Det finnes ingen alternativ vei. Vi leste jo i Jesaja: Om du bare... - da ville...!

La oss se på noen få av budene han lyttet til, og oppfylte i sitt liv:

1) Elsk deres fiender! Det blir fred av sånt! Da holder vi, på vår side, fred med alle mennesker. Du kan velsigne og tilgi plageånden i klassen! Kanskje du har en misunnelig arbeidskollega? Det er han du skal gjøre godt mot! For Jesus var det så naturlig å holde fred med sine fiender, at han ironiserer over menneskene og spør: Om vi bare elsker dem som elsker oss, hva lønn har vi da? Les Matt. 5, 43-48.

2) Gi den som ber deg! Penger tror jeg er hovedårsaken til ufred. Jesus var fullkomment fri fra pengekjærhet. Vi kan ikke tjene både Gud og mammon (penger). Å ikke samle seg skatter på jorden, frigjør i en stor grad fra grunnlaget til ufred. Vi må være årvåken i hver

situasjon som gir oss anledning til å ta kampen opp mot pengekjærhet!

Husk at kampen mot pengekjærhet, også er en kamp om bruken av vår tid. Kanskje bruker du alt for mye tid på å tjene penger?! Og enda verre blir det når du bruker pengene etter dine lyster! Kanskje bruker du mer enn nødvendig tid (det er det som er alt for mye!) på å tenke hva du skal kjøpe til deg selv?! La oss våkne opp, og se hvem vi tjener!!! Les Matt. 5, 38-42.

3) Forlik deg med din bror! Jesus gir oss denne klare formanings i Matt. 5, 24. Og det gjelder når *vi* vet at en bror har noe imot *oss*!! Når vi elsker fred, kan vi da tale åpent ut med vår bror – slik at alt kommer i rette skikk! For Jesus sier videre: Bli raskt enig med den du ligger i strid med!

4) Søk ikke egen ære! Han lot ikke bare være å søke ære, men Jesus tok heller ikke ære av mennesker! Har vi det på samme måte?! Det gjelder å få opplyste øyne, så vi kan se verdien av Guds ære så uendelig verdifull som den er. Dette Jesu Kristi bud frigjør oss fra misunnelse, selvhevdelse og argjerrighet, og gjør oss sunne både til ånd, sjel og legeme.

5) Underordne dere hverandre! Unge skal underordne seg de eldste. Barn skal være lydige mot sine foreldre, i Herren. Dette er en viktig inngangsport til freden!

Å tilkjempe seg freden

Dette er bare noen få eksempler. Flere finner du f. eks. i 1. Pet. 2, 23: Jesus hånte ikke igjen,

truet ikke når han led. Les også Romerne 12 ofte!

Løftet om å komme inn til Guds hvile og fred, gjelder ennå. Det er derfor viktig hvordan vi stiller oss til disse Kristi bud, og at vi gjennomfører dem slik han gjorde. I Hebrerne 4, 2 står det om noen som ikke fikk noe nytte av dette fredens evangelium. Det var fordi ordet ikke ble knyttet, bundet og smeltet sammen med troen i dem som hørte det.

La oss derfor våkne opp til en levende tro og en full bevissthet om disse ting, slik at vi kan rive himmelens rike til oss med makt. Det består jo blant annet av fred!

”Må nå fredens Gud, Han som i kraft av en evig pakts blod førte vår Herre Jesus Kristus, sauenes store Hyrde, opp fra de døde, må Han gjøre dere sterke til all god gjerning, slik at dere gjør Hans vilje, som virker i dere det som er til behag for Ham, ved Jesus Kristus. Ham tilhører æren i all evighet. Amen.”
Heb. 13, 20-21.

Conrad Myrland
STAVANGER

*På dette kjenner jeg at du har behag i meg:
At min fiende ikke får triumfere over meg.*

Salme 41,12

For Guds rike består ikke i ord, men i kraft.

1.Kor. 4,20

*La oss derfor med frimodighet tre fram
for nådens trone, for at vi kan få miskunn,
og finne nåde til hjelp i rette tid.*

Hebr. 4,16

Minneverset

**”Gjengjeld ikke noen ondt med ondt!
Legg vinn på det som er godt
overfor alle mennesker!”**

Romerne 12, 17

Søk Gud selv! *Fra et brev*

Det viktigste for oss er å henge fast ved Herren uansett hvordan det ser ut rundt oss og i oss. Herren arbeider selv på dette: Å knytte oss nærmere til seg - å få oss helt i eie med hud og hår.

Han vekker vår lengsel etter seg ved å la våre mangler bli bevisst for oss. At vi kjenner vår uro, vår utilstrekkelighet og sorg, det driver oss til Ham. Hvis vi alltid hadde kjent det som om vi hadde rikelig med glede og fred, tror du da vi ville søkt så inntrengende for å få mer av Ham?

Det er Guds arbeid med sjelen. Gud vil at vi skal slippe alt og bare klynge oss til Ham. ”Jeg vil holde fast ved deg, Gud, søke deg, tjene deg, lyde deg, UANSETT. Om jeg aldri fikk fred i sinnet, om jeg skulle plages med uro, med tomhet, med sorg, med alle slags jammer, så vil jeg likevel klynge meg til deg og være din helt og holdent og ubetinget. Gjør hva du vil med meg. Gi meg glede eller sorg eller hva du vil. Jeg er din!”

Streb ikke lenger etter fred eller etter glede, men etter Gud selv! Da vil du siden engang, når du ser tilbake, se at du hele tiden hadde det, men Gud lot deg se noe av din mangel for å dra deg nærmere seg.

Gud er nidkjær. Han vil ikke engang dele deg med rettferdighet, fred og glede - eller noen dyd eller noen åndens gave. Han vil at det er Ham du skal søke - Ham og Ham alene - å tekkes Ham - være Ham til behag - lyde Ham - glede Ham.

Vi må kanskje lære pånytt, hva det vil si å søke Gud. Det er når vi hengir oss til Gud og Guds vilje at vi får alle de andre tingene. De er som et biprodukt. Hvis vi søker Gud selv og holder oss selv som et offer for Hans vilje, da vil vi oppdage at det følger Guds gaver med.

Hvis vi søker gavene og blir opptatt med dem i steden for med Gud, risikerer vi å få verken gavene eller samfunn med Gud.

Det er ved å glede Gud at vi får glede. Vi får Hans velbehag ved å ofre egenviljen og selv-

livet, ved å lyde Ham - frivillig. I dette Guds velbehag ligger fred og glede. Men ofrer vi oss selv med det formål å få fred og glede, da er vi avvekke igjen. Det vi gjør må være et offer til Herren - ikke for å få noe - men for å gi det ånden krever.

Det eneste som tilfredsstillende Gud er at vi søker Ham for å gi oss til Ham, og ikke for å få Hans gaver. Og det er den eneste veien til å få Ham i eie. Får vi Ham, da får vi alt med Ham. Altså: Søk ikke glede, søk Gud! Søk ikke opplevelser, søk Gud!

Når man har skrevet et slikt brev, så kjenner man i høy grad sin mangel! Og man kjenner en inderlig trang etter mer helt og fullt å gjøre det - gi Gud hva Guds er. Jeg er Guds. Først skapte Han meg, så ble jeg kjøpt med Jesu blod. Ja! Han skal eie meg og bestemme over meg og lede meg og lære meg og kreve av meg. Og det skal være min fryd og min frihet å gjøre det HAN vil og ikke det jeg vil.

Vi må ha alt!

I Matteus 4, 4 står det slik: ”Men Han svarte og sa: Det står skrevet: Mennesket lever ikke av brød alene, men av hvert ord som går ut av Guds munn.”

Vi trenger ikke bare å høre at Jesus har dødd for oss, men alt sammen som Jesus har sagt. Derfor er det viktig at vi ikke bare binder oss til en del av et vers og et ord, men at vi tenker på alt, hele Bibelen. Gud ga oss ikke ett vers (heldigvis!), men han ga oss alt, fordi han er så glad i oss.

Tenk hvis Gud bare hadde skapt halve jorden, og tenkt at det holder. Da hadde ikke menneskene hatt de samme muligheter, og det hadde blitt vanskelig å leve.

Men fordi han elsker oss, skapte han ikke halve, men hele jorden. Vi må ha alt som Jesus har sagt, og ikke bare en liten del.

May-Ellen Myrland
STAVANGER

Rom. 12, 1

Noen sider ved å fremstille sin kropp som et levende, hellig, Gud vebehagelig offer.

Vår kropp skal være et tempel for Den Hellige Ånd. For at den virkelig kan være det, må vi være naturlige i vårt ytre, slik som Gud har skapt oss.

Det lange hår er kvinnenens ære. 1. Kor. 11,15. Klærne velges tekkelige, dvs. dekkende. Når vi ligger på Guds alter og selvlivet blir fortært, da vil vi gjerne skjule oss.

I stedet kan det usynlige vises frem, det som er det evige. Kristi dyder stråler ut fra en person som har gitt seg helt til Gud. Når menneskene ser slike brødre og søstre, tenker de ikke på kroppen og klærne. Nei, de tenker på den atmosfære av renhet som de møter. For noen blir det en duft av død til død (for dem som går fortapt), men for dem som blir frelst en duft av liv til liv. De verdslige blir dømt, og de hellige blir trøstet.

Som det er i det åndelige, så og i det naturlige: De deler av kroppen som vi blues ved, dekker vi med så meget større heder (ære), hvis vi vil behage Gud. 1. Kor. 12, 23.

Verden setter sin ære i sin skam. For dem er det bare bedre, jo mer som kommer til syne av det Gud vil ha skjult. De fleste klærne som er på moten, viser at dette er verdens skikk. (Vi skal være en tillukket hage. Høis. 4,12!) Menneskene har falt fra sin høye stand.

Vil jeg være til anstøt med mitt ytre for en som Kristus har lidd døden for? Skal min oppførsel være med å ødelegge hans forhold til Gud? Ingen lever for seg selv. Alle utøver påvirkning på andre i den ene eller andre retning. Et forferdelig alvor!

Kan jeg med mitt rene ytre føre tankene til Kristus? Det er et spørsmål vi må stille oss, hvis vi skal kunne vitne for menneskene. Vi kan jo ikke med munnen innbyde til et kristelig liv, hvis det ytre roper høyt at vi søker ære av mennesker og vi følger verdens utekkelige

mote. Moten dikteres av den ånd som er virksom i vantroens barn. Vi kan se hva den fokuserer på, enten det er i form, mønster eller farger.

Må Gud hjelpe oss til å handle klokt neste gang vi er i klesbutikken. Vi kan jo be Ham om ledelse!

Vi trenger ikke å kle oss i sørgedrakt og dra oppmerksomheten til oss på den måten heller, altså gjennom å gå i motsatt groft. – Det største kors for mennesket er å forsvinne og bli ubemerket.

Inga-Lill Hansen
SARPSBORG

Er jeg en Jesu venn og etterfølger?

Jesus vil ha oss til sine venner. Dere er mine venner, hvis derer gjør alt det Jeg befaler dere, sier Jesus i Joh. 15, 14. Jesus formante sine venner og talte dem til rette. Se f. eks. i Mat. 20, 13 og 22, 12.

Det lønner seg å ha Jesus til venn. Da får vi erfare, selv om alt rundt oss svikter, at han vil være oss nær.

Det er lett å glemme å søke Gud i denne tiden vi lever. Materiell velstand har gjort at de fleste glemmer Gud. Men la oss være av de få som følger Ham og søker Ham. Da får vi mer av Ham.

Så trygt det er å holde seg nær til Ham! Da har vi alltid en å snakke med og betro oss til, om en føler seg ensom. Vi kan gå til Ham med både glede og sorg.

Søk Ham mens Han finnes. Kall på Ham den stund Han er nær.

Å vende seg til å søke Jesu nærhet i sin barn-dom og ungdom gir glede og trygghet i livet.

Takk for den glede og trygghet du har gitt meg, Jesus! All ære og pris til deg!

Anne-Karin Myrland
STAVANGER

La oss se frem til lønnen!

”Ved tro nektet Moses, da han var blitt stor, å kalles sønn av Faraos datter. Han valgte heller å lide ondt sammen med Guds folk enn å ha en kortvarig nytelse av synden. Han aktet Kristi vanære for en større rikdom enn skatene i Egypt, for han så fram til lønnen. Ved tro forlot han Egypt uten å frykte for kongens vrede. For han holdt ut som om han så den usynlige.” Hebr.11,24-27.

Moses holdt ut i troen, fordi han visste at han skulle få lønn av Herren. Jesus led tålmodig korset for å oppnå den glede som ventet ham (Hebr.12,2). ”For dem ville Gud kunnegjøre hvor rik på herlighet denne hemmelighet er blant hedningefolkene, det er: Kristus i dere, håpet om herlighet.” Kol. 1,27. Her ser vi flere eksempler på hvilken kraft det er i håpet om å få lønn. Tenk at Jesus led tålmodig for å oppnå lønnen!

Enhver skal få lønn etter sine gjerninger. Man kan ikke leve etter sine egne lyster, og tenke at lønnen i himmelen skal bli stor. Ilden skal en dag prøve vårt byggverk. Blir verket stående skal vi få lønn, brenner det opp skal vi bli frelst, men miste lønnen. Det lønner seg

absolutt å bygge med gull, sølv og kostbare steiner, så vi kan få full lønn i himmelen!

”Ta dere i vare, så dere ikke mister det som dere har vunnet med deres arbeid, men at dere kan få full lønn!” 2. Joh. 8. Ta dere i vare står det. Pass på så du ikke mister noe som du har vunnet ved ditt arbeid! Det kan være for eksempel tålmodighet. Tålmodigheten har stor lønn.

”Ja, salige er dere når de spotter og forfølger dere, og lyver allslags ondt på dere for min skyld. Gled og fryd dere, for stor er den lønn dere har i himmelen. For slik forfulgte de profetene før dere.” Matt.5,11-12.

”Se jeg kommer snart, og min lønn er med meg, for å gi enhver igjen etter som hans gjerning er.” Åp. 22,12.

La oss gjøre oss beredt, så vi kan få full lønn! Vi må bruke denne kraften vi har til rådighet, den som kommer når vi venter på lønnen. Hvis vi ikke har det slik at vi gleder oss over lønnen i himmelen, må vi få det slik nå! Ja, vi må ta i bruk all Guds hjelp til å få seier i alle våre forhold!

Sabine Hansen
DRAMMEN

Skriv eller send inn en tegning til neste utgave før 5. mai!

2. årg.

2001

Nr. 1

Basunen

For om basunen lager en uklar lyd, hvem vil da gjøre seg klar til strid?

Basunen er et uavhengig, kristent oppbyggelsesblad rettet mot barn og unge. Bladet utgis av ungdom fra Danmark og Norge. Det vil utgis ca. 6 ganger årlig.

Bidrag til *Basunen* kan sendes til:

Basunen, Spjeldager 4, DK-2630 Tåstrup, Danmark

Bruk gjerne e-post: basunen@ordetslys.org

Abonnement er gratis.

Abonnement Norge tlf. + 47 98 43 63 86 Abonnement Danmark tlf. + 45 20 67 51 20

Alle kan fritt gjengi stoff fra bladet.